

et Distriktslageembede for Bierre og Hatting Herreder. — Med Henfyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boffen) skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at det ganske vist forholder sig, som han udtalte, at det vilde være mig ganske umuligt at give noget Løfte eller Erklæring, bindende saa langt ud i Fremtiden, som her bliver Spørgsmaal om; thi det Tidspunkt, hvortil det ærede Medlem hentydede, vil jo neppe indtræde paa en Tid, hvor jeg har den Ære at være Justitsminister, om det overhovedet vil indtræde paa en Tid, hvor jeg er levende. Men jeg vil blot gjøre den Bemærkning, som maaske kunde være noget beroligende for det ærede Medlem, at jeg tror vanskeligt der kan blive flere Spørgsmaal af denne Art. I de Aar, der ere hengaaede, siden Vænningslovene af 1870. bleve givne, har der været tilstrækkelig Anledning til at faae Die paa, hvad det er for Lov, der ere blevene reiste og have været iblandt Folk om disse Ting. Det er ikke meget rimeligt — synes det mig — at der skulde opdukke Spørgsmaal, som man ikke har havt Anledning til at faae Die paa i de 10—12 Aar, der ere gaaede siden den Tid, og jeg tror ikke, at der kan findes andre Kwestioner, der have været Gjenstand for Lov i den Mærke, der er hengaaet, og derfor er jeg tilbøielig til at tro, at der i Realiteten vanskeligt, hvad enten man tænker sig, at Tilladelsen gives eller ikke til at bringe Spørgsmaalet frem for Domstolene, vil blive flere Tilfælde af den Art.

Sauber: Paragraf 7 om Klasselotteriet henhører, som bekendt, under Finansministeren, men i Forbindelse med Spørgsmaalet om Klasselotteriet har Udvalget havt en Konference med den meget ærede Justitsminister angaaende forskjellige Punkter, der vedrøre andre Lotterier eller andre Anstalter, som indirekte maa betragtes som saadanne. Der er saa meget større Ansag til at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, som Klasselotteriets Indtægter ere aftagne meget betydelig i Aaret 1880—81 i Sammenligning med de foregaaende Aar, navnlig det sidste, 1879—80, uagtet Aaret 1880—81 dog ubestridelig var et Aar, da der var rigeligere med Penge imellem Folk, end der var i 1879—80 og de nærmest foregaaende Aar. Det maa altsaa efter al Sandsynlighed have særegne Ansager, og det ligger nær at søge disse i den stærke Udvikling af Industrierne og den Konsolidation, som den meget ærede Justitsminister har givet disse Anstalter ved sin seneste Foranstaltninger. Man vil i Betænkningen, vedrørende §. 7, finde en Meddelelse fra den meget ærede Justitsminister om en Koncession eller Bemyndigelse, hvad man skal kalde det, som den ærede Minister har givet samtlige

Industri Lotterier her i Byen. Jeg kunde være tilbøielig til at gjøre nogle saa Bemærkninger hertil. Det ses af disse Vedtægter, som herved ere blevene stadfæstede af den meget ærede Justitsminister, at det er paalagt Industrierne, at den samlede Planverdi af Gevinsterne ikke maa overstige 700,000 Kr. Naar man nu veed, at deres Indtægter ere mellem 1,100,000—1,200,000 Kr., vil det let ses deraf, at omtrent 40 pCt. af deres Indtægt unddrages de Spillende ved ikke at fordeles paa Gevinsterne. Havde nu den meget ærede Minister foreskrevet, at de ikke maatte være under 700,000 Kr., kunde jeg forstaa det; men den ærede Minister paalægger altsaa herved Industrierne, at de ikke maa tage mindre end c. 40 pCt. i Fortjeneste, og det er et høist mærkeligt Paalæg. Fremdeles ses det heraf, at det ingenlunde sikker mod, at Industrierne ikke ere Penge Lotterier. Det er i det Hele taget vanskeligt at sikkre sig derimod, det kan gjerne være, men disse af den ærede Minister stadfæstede Vedtægter sikkre i ingen Henseende derimod. I Justitsministerens Skrivelse udtales det rigtig nok ogsaa, at Ministeriet ikke kan erkjende de omhandlede Bestemmelser i det Hele taget for tilstrækkelig betryggende mod, at Industrierne ikke imod Ommedet og Bestemmelsen faktisk virke som Penge Lotterier. Det er fuldstændig sikkert, og der er i saa Henseende ikke stet noget som helst Fremskridt ved de Bestemmelser, her ere truffne; men hvad der er stet derved er, at den ærede Minister har hidraget til at staffe disse Industrier en sikker og lettere Virkemaade, og jeg tror, at det er meget uheldigt, at den ærede Minister har gjort det. Det maatte tværtimod være Opgaven, forekommer det mig, at virke hen til, at Industrierne indskrænkes i deres Omraade. Under den nuværende Justitsminister er deres Antal forøget temmelig betydeligt; de virke i mange Henseender uheldigt, og det er ikke blevet forhindret ved de nye Bestemmelser, der ere truffne. De ere omtrent dobbelt saa dyre som Klasselotteriet, og den Maade, hvorpaa de henvende sig til Publikum, er i ingen Henseende helbig. Nu har den ærede Justitsminister, som bekendt, sat Aaret 1887 som det Tidspunkt, da Industrierne skulle ophøre. Jeg vil haabe, at den ærede Minister vil lade de Lotterier, hvis Koncession maatte løbe ud før den Tid, løbe ud, altsaa søge at indskrænke deres Antal allerede forinden 1887. I denne Forbindelse skal jeg tillige omtale Præmieobligationer, Kjøbenhavns Præmiebank og Befjendtgjørelserne om alle disse Foranstaltninger, hvorom der er forhandlet med den ærede Minister. Hvad Præmieobligationerne angaar, er det jo bestemt i Loven om Klasselotteriet, at Handel med Præmieobligationer er tilladt, medens derimod Handel med de saakaldte Indelsloddere er forbudt. Smidertid drives Handel med Præmieobligationer faktisk paa en Maade, der indeholder en Omgaaelse af